

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2946
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 07.05.2012
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE - DIANA MAGDALENA BULANCEA
GREFIER - GRIGORE DICULESCU

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de *reclamantul* CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu *pârâtul* CĂLIN CONSTANTIN, având ca obiect „*acțiune în constatare*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, se prezintă pentru reclamant, consilier juridic [REDACTAT], care depune delegație de reprezentare, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Pe fondul cauzei, reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată și motivată, din materialul probator rezultând faptul că pârâtul a furnizat informații care au încălcat dreptul la viață privată.

CURTEA,

Deliberând asupra acțiunii în constatare de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul acestei instanțe la data de 15.12.2011, sub nr. 10709/2/2011, *reclamantul* CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a formulat acțiune în constatarea calității de **colaborator** al Securității în privința *pârâtului* CĂLIN CONSTANTIN, născut la data de 29.06.1954, în corn. Șovarna, jud. Mehedinți, fiul lui Ioan și Constanța, domiciliat în comuna Șovarna, jud. Mehedinți.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că în fapt, pârâtul CURELEA Dumitru este membru al Consiliului Local Șovarna, jud. Mehedinți. Conform prevederilor art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care candidează, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b - h ind. 1.

Conform Notei de Constatare nr. DI/1/1141/53.05.2011, pârâtul CURELEA Dumitru a fost recrutat la data de 26.04.1984, de către Securitatea Orășenească Motru, Inspectoratul Județean Gorj, pentru încadrarea informativă a personalului de la mina Lupoia, Județul Gorj, pe linie de contrainformații în sectoarele economice. La aceeași dată, a semnat un Angajament, iar potrivit documentelor regăsite în dosarul fond rețea nr. R 252371 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul, numele conspirativ atribuit acestuia a fost „VALENTIN”.

În lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități

sau atitudinii potrivnice regimului totalitar comunist.

✓ Astfel, notele informative furnizate de pârât în data de 21.03.1986 și 26.04.1984, identificate în dosarul fond rețea nr. R 252371 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul:

> „în com. Șovarna, jud. Mehedinți domiciliază familia C, capul familiei fiind de profesie tâmplar la C.A.P.-ul din Șovarna. /.../ Mai are un frate, C. P., care este electrician la mina Lupoiaia, căsătorit și cu domiciliul în corn. Cătune. O parte dintre frații acestuia fac parte dintr-o sectă religioasă.”

> „La mina Lupoiaia, în cadrul sectorului I subteran, lucrează cu jumătate de normă, fiind pensionat, în calitate de mecanic numitul M.M.. Îi cunosc pe cel în cauză de circa 2 ani de zile și fiind membru al unei secte, permanent caută, de fiecare dată când dispune de împrejurări, să-și răspândească preceptele sale în rândul colegilor de muncă, căutând să scoată în evidență avantajele morale pe care le au cei ce aderă la cultul respectiv. Cu toate că de fiecare dată este luat în derâdere de cei cărora li se adresează, nu renunță la intențiile sale, menținându-se pe aceeași poziție. De aceea îi invită pe cei care doresc să participe la adunările loc care au loc în satul Lupoiaia. Nu cunosc ca până în prezent să fi reușit să atragă de partea sa vreo persoană.”

Referitor la prima notă informativă de mai sus, lucrătorul de Securitate în legătura căruia se afla pârâtul consemna în Nota ofițerului: „C.S a trecut fraudulos frontiera și acționează negativ asupra rudelor din țară. Materialul se exploatează la It. ████████, care are lucrarea spre rezolvare.” De asemenea, vă rugăm să observați că același material a fost exploatat și în dosarul de urmărire informativă cu nr. I 260138 (cotă CNSAS) - titular CC, încadrat informativ de către I.J. GORJ, Securitatea Motru în cadrul problemei „evaziune”, întrucât fratele său, C.S., plecat ilegal din țară, dorea reîntregirea familiei în Austria.

Sunt reținute de către reclamant și informațiile furnizate de pârât și consemnate de ofițer în Raportul privind modul cum a decurs recrutarea în calitate de colaborator a numitului CURELEA Dumitru din 28.04.1984, document arhivat în dosarul personal, precum și în Raportul informativ din 16.10.1984, material exploatat în dosarul de urmărire informativă nr. I 260137 - titular M.R.:

> „Referitor la persoane, candidatul (pârâtul, n.n.) ne-a semnalat pe numiții M.M. și M.V., ambii muncitori la această unitate care, ca membri ai unei secte religioase, în orice împrejurare caută să desfășoare activități fățișe de atragere de noi aderenți, folosind propagandă mistico-religioasă (ambii se află în atenția noastră, fiind lucrați în D.U.I. și S.I.P.).”;

> „Sursa <VALENTIN> ne informează următoarele, în legătură cu numitul M.V.: /.../ în orice împrejurare se află sub influența preceptelor sale religioase, căutând să scoată în evidență față de cei din jur ce înseamnă a crede în <Duhul Sfânt>, invitându-i și pe aceștia să citească Biblia și să participe la adunările organizate pe această linie. Se pare că, în ultima perioadă, adunările religioase nu le mai organizează la domiciliul său din orașul Motru sau la domiciliile altor persoane, membre ale aceluiași cult, îndeosebi în satul Lupoiaia la M.M., cea mai apropiată relație a sa. În toate împrejurările, colegii de muncă au căutat să-l influențeze, în sensul renunțării la ideile sale, însă fără rezultat.”

În opinia reclamantului, denunțarea de către pârât a existenței unor persoane ce desfășurau activități religioase și care încercau să atragă noi adepți, se înscria în sfera delațiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați. Discuțiile de natură religioasă erau atent monitorizate de securitate, având în vedere contextul ideologic în care acestea au avut loc. Această problemă a fost dezbătută pe larg în Raport final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, care a reținut faptul că „Îngrijorarea față de menținerea sentimentului religios la cote ridicate a determinat autoritățile de la București să inițieze în anii 1960 - 1980 acțiuni de <educare științifică și

de combatere a misticismului și obscurantismului din conștiința maselor>. Grupările minoritare, atât cele legale cât și cele interzise, dețineau un loc special în cadrul acestor veritabile campanii antireligioase." De altfel, este binecunoscut faptul că mișcările religioase au reprezentat pentru multe state comuniste un pilon de rezistență împotriva regimului totalitar. În acest context, pârâtul arătând organelor de Securitate despre numiții M.M. și M.V., membrii ai cultului pentecostal, că „în orice împrejurare caută să desfășoare activități fățișe de atragere de noi aderenți, folosind propagandă mistico-religioasă", constituia motiv întemeiat de urmărire a lor.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată, întrucât, susține reclamantul, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatările ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la libertatea de exprimare și a dreptului la libertatea de credință), și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, în opinia reclamantului, informațiile furnizate de către pârâtul CURELEA Dumitru au vizat îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la libertatea gândirii și a conștiinței (libertatea religioasă), prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la libertatea de exprimare - art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor 3 lit. g, art. 2 lit. b, art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a depus la dosar un set de înscrisuri.

Pârâtul a depus întâmpinare, susținând că este adevărat că a fost recrutat la data de 26.04.1984, însă recrutarea s-a făcut prin constrângere și amenințare că va fi dat afară de la locul de muncă și urmărit în toată activitate, atât el cât și familia, astfel încât a acceptat recrutarea de frică și a furnizat doar informații în legătură cu problemele economice legate de activitatea desfășurată.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

În considerarea dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 - text potrivit căruia „Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: „g) primarii, viceprimarii, consilierii județeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului București, consilierii locali;” - din oficiu, în baza dispozițiilor art. 5 alin. 1 teza a II-a din același act normativ, s-a procedat la verificarea calității pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit Notei de Constatare nr. DI/1/1141/53.05.2011 (filele 13 - 21), la verificarea

din oficiu conform prevederilor art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza a II-a din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, CNSAS l-a identificat pe pârâtul *Curelea Dumitru* cu dosarul de rețea nr. R 252371 (cota CNSAS), în 2 volume, din care rezultă că pârâtul CURELEA Dumitru a fost recrutat la data de 26.04.1984, de către Securitatea Orășenească Motru, Inspectoratul Județean Gorj, pentru încadrarea informativă a personalului de la mina Lupoia, Județul Gorj, pe linie de contrainformații în sectoarele economice și la aceeași dată, a semnat un Angajament (fila 35), prin care s-a angajat să sprijine „în mod secret, organizat și activ organele de Securitate, în activitatea pe care o desfășoară și să nu divulge nimic în legătură cu aceasta, nimănui indiferent de funcții și grad de rudenie, conștient fiind de consecințele dăunătoare ce decurg din nerespectarea angajamentului dat”, aspecte recunoscute și de către pârât prin întâmpinarea depusă. De asemenea, pârâtul a fost identificat și în cadrul dosarelor informative nr. I 260137 - titular [REDACTAT], respectiv nr. I 260138 - titular [REDACTAT].

Analizând documentația depusă de către reclamant în susținerea acțiunii în constatare, Curtea reține că situația de fapt expusă rezultă din filele extrase din dosarele de rețea identificate, depuse la dosar, aspecte de altfel necontestate de către pârât, care invocă doar circumstanțele în care au fost date angajamentul și notele informative și lipsa consecințelor asupra persoanelor vizate.

Reținută fiind starea de fapt supusă examinării, urmează a se verifica măsura în care activitățile pârâtului *Curelea Dumitru* se încadrează în sfera de aplicare a OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b din actul normativ menționat, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, *indiferent sub ce formă*, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care *au vizat* îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Din documentele invocate în paragrafele anterioare reiese în mod cert întrunirea primei cerințe, privind furnizarea de către pârât organelor de securitate de informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Privind sintagma *activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist* din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie să avem în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activități și/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod absolut discreționar atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

În speță, informațiile referitoare la rudele unor persoane plecate fraudulos din țară, cu ocupațiile acestora și relațiile dintre ele; la apartenența unor colegi la un anumit cult nerecunoscut (cultul penticostal dizident); cu privire la starea de spirit „necorespunzătoare” „în rândul personalului muncitor” din cauza retribuțiilor mici erau privite ca potrivnice regimului comunist și considerate periculoase pentru securitatea acestuia, că așa stau lucrurile rezultând implicit și din însăși valoarea operativă a informațiilor, apreciată ca atare de către Securitate și concretizată în notele lucrătorilor puse pe notele informative și măsurile dispuse.

Astfel, furnizarea acestor informații către organele de securitate a expus persoanele în cauză unor consecințe negative pentru ele (precum supravegherea informativă a acestora ș.a.), vizând îngrădirea următoarelor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

1. *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință*, consacrate în:

- art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia „Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor”

- art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia „Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România”.

- art. 19 pct. 1 și 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, texte potrivit cărora „ (1) Nimeni nu trebuie să aibă de suferit din cauza opiniilor sale. (2) Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită ori artistică, sau prin orice alt mijloc, la alegerea sa”;

2. *Dreptul la viață privată*, consacrat în art. 17 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, potrivit căruia „Nimeni nu va putea fi supus vreunor imixțiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale”.

Curtea apreciază că apărările pârâtului, formulate prin întâmpinare, nu sunt în măsură a duce la respingerea acțiunii CNSAS.

Astfel, pârâtul sugerează existența în ceea ce îl privește a unei presiuni și a unor constrângeri pentru a semna angajamentul și apoi pentru a furniza informații organelor de securitate, în raport de situația sa profesională și familială.

Curtea apreciază că aceste mijloace folosite de către reprezentanți ai securității, nu sunt de natură a conduce la concluzia unei recrutări prin constrângere sau pe baza unui material compromițător și a unei furnizări de informații ca urmare a constrângerii pe parcursul întregii perioade de 5 ani, cuprinsă între 1984-1989, iar această concluzie se desprinde din analizarea documentelor securității, întocmite în procedura recrutării pârâtului, inclusiv cea anterioară de verificare în acest scop, din care reiese foarte clar că în situația pârâtului nu s-au folosit alte mijloace decât cele obișnuite în recrutarea și colaborarea cu Securitatea, aspectele de ordin psihologic invocate de către pârât care l-au determinat să accepte racolarea și oferirea informațiilor nefiind de natură să facă inaplicabile dispozițiile legale reținute anterior.

Astfel, din *Raportul privind modul în care a decurs cunoașterea personal a numitului Curelea Dumitru, întocmit în data de 20.03.1984* (f. 43 și 44) reiese că abordarea pârâtului s-a făcut în cadrul unui control tematic fără a se folosi mijloace de constrângere sau amenințări, pârâtul prezentând garanții pentru continuarea discuțiilor cu organele de Securitate.

Or, o atare abordare de către organele de securitate exclude constrângerea la colaborare, în sprijinul acestei concluzii fiind și constatările *Comisiei prezidențiale pentru analiza dictaturii comuniste*, consemnate în Raportul său final, privind modul în care se făcea recrutarea prin constrângere sau pe bază de materiale compromițătoare.

Astfel, „elementele de constrângere sau de șantaj erau identificate de ofițer în perioada studiului pentru recrutare, utilizarea lor fiind supusă aprobării șefilor ierarhici, în raportul prin care se făcea propunerea de introducere a noii surse în rețea”, respectiv „elementul de constrângere sau șantaj era invocat deschis de către ofițer chiar în timpul procesului de recrutare, și din acest motiv alegerea și evaluarea sa prealabilă erau decisive. Faptul că acceptul asupra colaborării cu Securitatea a fost dat prin constrângere sau prin folosirea de material compromițător era consemnat explicit în raportul privind modul cum a decurs recrutarea, fapt care atestă lipsa oricărei restricții procedurale și, implicit, a oricărui scrupul legal în metodele de lucru ale Securității.

Or, astfel de mențiuni/referiri nu apar în nici unul din documentele securității privind procedura de verificare și recrutare a pârâtului, așa cum din nici una din probele dosarului nu reiese că am fi în prezența unei situații de excepție de la această practică a organelor de securitate.

În consecință, Curtea apreciază că pârâtul a acceptat nesilit colaborarea cu organele de securitate, apărările acestuia neputând fi reținute în raționamentul juridic al cauzei.

Unul dintre drepturile fundamentale garantate de Constituția României este cel de a avea acces la orice informație de interes public (art. 31, alin. 1). Potrivit aceluiași articol, autoritățile publice "sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal" (alin. 2). Ratiunea Legii nr. 187/1999 a fost de a descrie modalitățile de exercitare a acestui drept fundamental, după cum reiese și din lectura art. 2 al acestei legi: „pentru a asigura dreptul de acces la informațiile de interes public, orice cetățean român cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuala, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu calitatea de agent sau de colaborator al organelor Securității, ca poliție politică, a persoanelor care ocupă sau candidează pentru a fi alese ori numite în următoarele demnități sau funcții", acestea fiind enumerate în același articol 2.

Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) este o instituție înființată în baza Legii 187/1999 cu modificările ulterioare, cu scopul de a pune la dispoziția cetățenilor români dosarele și documentele întocmite de fosta Securitate până la data de 22 decembrie 1989.

Din punctul de vedere al intenției de reglementare, potrivit preambulului Legii nr. 187/1999, „În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, Partidul Comunist Român a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, în condițiile prezentei legi.”

Legea nr. 187/1999 nu a prevăzut doar posibilitatea cetățenilor de a avea acces la dosarele persoanelor alese de populație sau numite de către autorități, ci și *posibilitatea accesului la dosarele altor categorii de persoane care ocupă poziții sau desfășoară activități cu un impact semnificativ pentru viața societății și care trebuie deci să beneficieze de încrederea opiniei publice.* Pentru toate aceste categorii de persoane, legea a prevăzut necesitatea deconspirării relațiilor cu fosta securitate tocmai pentru a evita ca încrederea opiniei publice în entitățile pe care aceste persoane le reprezintă să fie afectată de acuzații nedovedite referitoare la colaborarea cu organele regimului totalitar. S-a considerat deci că *cetățenii României au dreptul să cunoască trecutul celor care reprezintă structuri ce joacă un rol important în societatea civilă românească.*

OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității a preluat rațiunea actului normativ inițial: prin art. 3 lit. a-z se consacră dreptul la informare cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul ordonanței de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate.

Dispozițiile nu instituie premisele unei răspunderi morale și juridice colective, fără existența unei fapte infamante și fără vinovăție, ci reflectă doar o materializare a dreptului la informare al cetățenilor cu privire la persoanele care ocupă funcții sau demnități publice, dacă și în ce măsură aceștia au suprimat sau îngrădit, prin acțiunile lor, drepturi și libertăți fundamentale ale omului, evaluare care se face de instanța de

judecată în concreto, în raport de situația particulară a fiecăruia, prin evaluarea propriilor lor acțiuni.

Astfel, în cauză apărările pârâtului referitoare la motivele care l-au determinat să accepte colaborarea cu organele fostei Securități nu au relevanță față de scopul explicit al reglementării.

Fiind, prin urmare, întrunită ipoteza normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța - în temeiul art. 11 din același act normativ - va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de *reclamantul* CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în sector 3, București, MATEI BASARAB nr. 55-57, în contradictoriu cu *pârâtul* CĂLIN CONSTANTIN, cu domiciliul în ȘOVARNA, Județ MEHEDINȚI.

Constată calitatea de **colaborator** în privința pârâtului CĂLIN CONSTANTIN, fiul lui Ioan și Constanța, născut la data de 29.06.1954 în com. Șovarna, jud. Mehedinți, domiciliat în com. ȘOVARNA, Județul MEHEDINȚI.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 07.05.2012

PREȘEDINTE,
Diana Magdalena Bulancea

GREFIER,
Grigore Diculescu

CONFORM CU
ORIGINALUL

Dosar nr. 10709/2/2011

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA DIN CAMERA DE CONSILIU DE LA 09.09.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE - DIANA MAGDALENA BULANCEA
GREFIER - ANIȘOARA NICA

Pe rol se află soluționarea cererii de îndreptare a erorii materiale formulată de către *reclamantul* CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, strecurată în practica, considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012 în dosarul nr. 10709/2/2011, în ceea ce privește numele și prenumele pârâtului, în acțiunea în contencios administrativ, având ca obiect *acțiune în constatare*, privind pe reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul CURELEA DUMITRU.

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu, au lipsit părțile, soluționarea cererii dispunându-se a se face fără citarea acestora.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care Curtea reține cererea spre soluționare.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.08.2013, *reclamantul* CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat îndreptarea erorii materiale strecurate în sentința civilă nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012 în dosarul nr. 10709/2/2011, cu privire la numele și prenumelui pârâtului, în sensul că, din eroare, a fost trecut ca fiind Călin Constantin în loc de Curelea Dumitru.

Deliberând asupra cererii de îndreptare a erorii materiale, formulată de către reclamant, Curtea o apreciază ca fiind întemeiată.

Verificând cuprinsul sentinței civile nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012 în dosarul nr. 10709/2/2011, prin raportare la actele și lucrările dosarului (cererea de chemare în judecată aflată la filele 2-6 din dosar, întâmpinarea aflată la fila 10 din dosar), constată că s-a strecurat, atât în *practica, considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012* în dosarul nr. 10709/2/2011, o eroare materială în ceea ce privește numele și prenumele pârâtului Curelea Dumitru.

Față de dispozițiile art. 281 Cod de procedură civilă, care prevăd că: „Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere”, se va dispune îndreptarea erorii materiale cuprinsă în *practicaua, considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012 în dosarul nr. 10709/2/2011, în ceea ce privește numele și prenumele pârâtului, urmând a se înlocui numele și prenumele CĂLIN CONSTANTIN cu numele și prenumele corecte ale pârâtului, CURELEA DUMITRU, cum din eroare s-a menționat, urmând a fi efectuate mențiunile în cuprinsul sentinței în toate exemplarele originale, potrivit dispozițiilor art. 281 alin. 3 Cod procedură civilă.*

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de îndreptare a erorii materiale, formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3.

În baza dispozițiilor art. 281 Cod procedură civilă îndreaptă eroarea materială cuprinsă în *practicaua, considerentele și dispozitivul sentinței civile nr. 2946, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 07.05.2012 în dosarul nr. 10709/2/2011, în ceea ce privește numele și prenumele pârâtului, urmând a se înlocui numele și prenumele CĂLIN CONSTANTIN cu numele și prenumele corecte ale pârâtului, CURELEA DUMITRU.*

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Data în Camera de Consiliu azi, 09 septembrie 2013.

Pronunțată în ședința publică azi, 09 septembrie 2013.

PREȘEDINTE,
Diana Magdalena Bulancea

Red. DMB/AN/4ex/11.09.2013

